

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 7/2015
26.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Делибашића и др, због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 5) Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Делибашића, адвоката В.З. и окривљеног Милоша Делибашића, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења К ПО1 79/14– Кв ПО1 682/14 од 31.12.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 ПО1 12/15 од 16.01.2015. године, у седници већа одржаној 26.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Делибашића, адвоката В.З., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења К ПО1 79/14 – Кв ПО1 682/14 од 31.12.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 ПО1 12/15 од 16.01.2015. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Делибашића у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Милоша Делибашића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења К ПО1 79/14 – Кв ПО1 682/14 од 31.12.2014. године и Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 ПО1 12/15 од 16.01.2015. године

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду - Посебног одељења К ПО1 79/14 – Кв ПО1 682/14 од 31.12.2014. године према окривљеном Саши Цветановићу и према окривљеном Милошу Делибашићу на основу одредбе члана 211. став 1. тач. 1), 3) и 4) ЗКП продужен је притвор који је окривљеном Саши Цветановићу одређен

решењем Вишег суда у Београду - Посебног одељења Кпп ПО1 4/14 од 23.01.2014. године и који му се рачуна од 22.01.2014. године, а који притвор је окривљеном Милошу Делибашићу одређен решењем Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кпп ПО1 25/14 од 19.06.2014. године и који му се рачуна од 18.06.2014. године када је лишен слободе, а који им по побијаном решењу може трајати најдуже 30 дана.

Решењем Апелационог суда у Београду - Посебног одељења Кж2 ПО1 12/15 од 16.01.2015. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Милоша Делибашића и његовог браниоца изјављене против решења Вишег суда у Београду - Посебног одељења К ПО1 79/14 - Кв ПО1 682/14 од 31.12.2014. године.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окривљеног Милоша Делибашића, адвокат В.З. у смислу члана 485. став 1. тач. 1) и 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и окривљеног Милоша Делибашића одмах пусти на слободу;

-окривљени Милош Делибашић због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, односно због повреде из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења и окривљеног Милоша Делибашића одмах пусти на слободу.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Делибашића Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих су поднети захтеви за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног Милоша Делибашића у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима учињена повреда из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, јер је суд покренуо и води предметни кривични поступак без посебног одобрења надлежног органа које одобрење је предвиђено чланом 19. став 2. тачка 3) Закона о потврђивању уговора између Црне Горе и Републике Србије о изручењу, односно да се поступак води противно билатералном међународном уговору између Републике Србије и Црне Горе и противно решењу Министарства правде Републике Црне Горе број 04/2-9854/13 од 21.02.2014. године, а из ког билатералног уговора и наведеног решења Министарства правде Републике Црне Горе произилази да се против окривљеног Милоша Делибашића не може водити овај кривични поступак.

Како је бранилац окривљеног Милоша Делибашића битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП истицао и у жалби на побијано првостепено решење Вишег суда у Београду - Посебног

одељења К ПО1 79/14 – Кв ПО1 682/14 од 31.12.2014. године, то Врховни касациони суд прихвата разлоге које је дао жалбени суд на страни три пасус други побијаног другостепеног решења Апелационог суда у Београду и на које разлоге упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП, због чега су изнети наводи браниоца окривљеног Милоша Делибашића оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима повређен закон у смислу члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, међутим уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном повређено или ускраћено људско право и слобода зајемчени Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Делибашића у овом делу одбачен, јер нема законом прописан садржај сходно члану 484. ЗКП у вези члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, а како је у конкретном случају поред браниоца окривљеног Милоша Делибашића и окривљени Милош Делибашић лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног Милоша Делибашића недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног Милоша Делибашића одбацио, и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП у делу у којем је захтев окривљеног Милоша Делибашића одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

